

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Andorra la Vella, trenta-ú de juliol del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000078/2017 seguida pel presumpte delicte menor de continuat d'obstaculització de resolucions judicials referent a l'incompliment reiterar de pensions alimentàries, contra J. M. A. B., nascut el dia 26 de març de 1972 a Barcelona (Espanya), fill de José i d'Isabel, de nacionalitat espanyola, defensat per la Lletrada Sra. Immaculada Cañete Monsonís; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina Bailén Vila i acusació particular el Lletrat Sr. Daniel Jiménez De Sosa en representació de la perjudicada Sra. J. M. M., i essent ponent i redactor de la sentència el Magistrat Sr. Enric Anglada Fors.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: El processat J. M. A. B., nascut el 26 de març de 1972, a Barcelona -Espanya-, de nacionalitat espanyola i sense

antecedents penals, va mantenir una relació durant 17 o 18 anys amb J. M. M., naixent fruit de la referida relació dos filles menors, N.i N., de 15 i 10 anys de edat, respectivament, en l'actualitat.

Per Sentència de data 1 de març de 2013 es declarà, entre altres mesures, l'atribució de la guarda i custòdia de les menors a la mare Sra. J. M. M., així com la fixació a càrrec del pare, d'una pensió d'aliments de 350.- euros mensuals per filla, que el processat havia de fer efectiva cada principis de més, augmentant-se la mateixa en base a l'índex de l'I.P.C. corresponent anyal, així com la meitat de les despeses extraordinàries que generin les menors.

D'ençà el mes de setembre del 2013, el processat J. M. A. B. no ha satisfet cap import ni en concepte de pensió per aliments ni en cap altre concepte, malgrat els requeriments de pagament que se li efectuaren, havent lliurat tan sols en l'últim període temporal alguna quantitat de forma esporàdica, superant la suma impagada i deguda a data d'avui l'import de 40.000 €.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes menor continuat d'obstaculització d'execució de resolucions judicials, referent al pagament de pensions alimentàries, tipificat a l'article 427.2 del Codi Penal, del qual estima responsable en concepte d'autor l'acusat J. M. A. B., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada una pena de dos mesos d'arrest nocturn condicional qualificat al pagament regular de les pensions alimentàries, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, havent la

querellant J. M. M. exercit les accions penals i civils al seu abast, el Ministeri Fiscal ho deixa a criteri del Tribunal.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal modificà el seu escrit de qualificació provisional en el sentit de sol·licitar que la pena condicional sigui també qualificada al pagament de la responsabilitat civil en un termini de dos anys, amb un termini de suspensió també de dos anys.

RESULTANT TERCER. L'acusació particular, en el seu escrit de qualificació provisional, es mostrà d'acord amb l'exposició de fets i la qualificació jurídica dels mateixos efectuades pel Ministeri Fiscal, no compartint però la pena sol·licitada, interessant que J. M. A. B. sigui condemnat a una pena de 3 mesos d'arrest nocturn condicional qualificat al pagament regular de les pensions alimentàries i de la responsabilitat civil, posant de manifest que el processat únicament ha abonat a la seva representada, en concepte de pensió d'aliments i de manera voluntària, la quantitat de 700 €, havent rebut aquesta darrera 2.666,80 €, de la subhasta del vehicle que s'efectua de manera forçosa sobre els bens de J. M. A. B., i per tant aquest ha deixat d'abonar la quantitat total de 41.422,20 € , quantitat que reclama juntament amb les despeses processals inclosos els honoraris d'advocat.

En l'acte del judici oral, la representació lletrada de l'acusació particular ratificà el seu escrit de qualificació provisional, afegint que no s'ha acreditat cap pagament en mà a la seva representada i que es palesa la voluntat manifesta de J. M. A. B. de no pagar les pensions, havent inclús fet donació de propietat al seu darrer fill, donant així una falsa aparença de precarietat econòmica.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, posa de manifest que la situació econòmica de J. M. A. B., d'ençà que s'establí les mesures envers de les seves filles, ha canviat, doncs en aquell moment tenia un

salari de 1.800 € i ara percep únicament 935 €, qual cosa fa impossible, materialment, satisfer la quantitat mensual establerta de 700 €, estimant doncs que no concorre en el cas d'autes el grau d'intencionalitat o dol necessari, un dels elements essencials en la descripció del tipus penal contemplat a l'article 427.2 del Codi Penal, demanant per tant la lliure absolució del seu defensat.

En l'acte del judici oral, la defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, demanant que, respecte a la responsabilitat reclamada, se li allargui el termini de pagament.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, de l'article 427.2 en relació amb l'article 59 del Codi Penal, precepte que castiga l'impagament reiterat de les pensions alimentàries establertes judicialment a favor de familiars.

Essent un delictes d'omissió i dolós, doncs exigeix la concurrència de l'element subjectiu del coneixement de l'obligació d'abonar les pensions i la voluntat de no pagar-les, no tot impagament és punible sinó sols aquell que, essent reiterat, és a dir, no ocasional, sigui imputable a una voluntat maliciosa i no justificada de qui està obligat al pagament, per exigències del principi de culpabilitat establert a l'article 5 del Codi Penal. D'aquesta manera, l'impagament sols es podrà reputar maliciós quan qui està obligat a satisfer les pensions no ho faci malgrat tenir capacitat econòmica per fer-ho, doncs altrament podria suposar una mena de presó per deutes que està expressament prohibida a l'article 11 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, fet a Nova York el 16 de desembre de 1966 (B.O.P.A. de 19 de juliol del 2006).

En ordre a la prova dels elements constitutius del delictes, l'acusació en tindrà prou amb provar l'existència i procedència de la pensió alimentària i el seu impagament reiterat, mentre que li correspon a la defensa acreditar, al seu cas, la impossibilitat de

l'acusat de complir amb l'obligació de pagament per manca de capacitat econòmica, per tractar-se de prova de descàrrec.

Tant el Ministeri Fiscal com l'acusació particular circumscriuen l'impagament de la pensió alimentaria mensual a partir del mes de setembre del 2013 i fins l'actualitat, i l'acusat no ha negat aquest impagament, doncs en el plenari reconegué que la pensió no l'ha abonat per impossibilitat manifesta de fer-ho, doncs exposà que va ser acomiadat de l'empresa I., S.L. on treballava i des de l'any 2007 ha estat sense percebre cap sou, vivint en l'actualitat amb una altra parella, de la que té un fill, i que des de l'any 2015 ve treballant per l'empresa I.V.E., de la que percep un salari de 1.000 € al mes.

Al·lega, doncs, una situació econòmica precària que li ha impedit al llarg de tots aquets anys pagar la pensió mensual d'aliments fixada a la sentència de divorci a favor de les filles menors fruit de la seva primera relació de parella.

Consta, però, acreditat: 1r) que l'acusat tot i haver treballat, des de l'any 2001 a l'empresa I., S.L., en la que figurava com a administradora única precisament la Sra. J. M. M. -la seva ex-parella i mare de les dues seves filles menors N.i N.- respecte de la que té un deute per aliments respecte d'aquestes de més de 40.000 €, ell en realitat era l'encarregat de la mateixa; 2n) que de l'extracte de punts de vellesa de la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) resulta que l'acusat ha seguit donat d'alta a l'empresa I., S.L. durant varis anys després de la ruptura de la relació de parella i concretament fins al primer trimestre de l'any 2013, salvat uns mesos de l'any 2011 que va romandre a l'atur. També consta donat d'alta, a partir del setembre de 2015 fins a l'actualitat a l'empresa I.V.E., que consta registrada en el seu domicili particular i donada d'alta a nom de la seva actual parella, H. F. I., la qual no treballa per dita empresa; i, 3r) que el processat figura com a propietari, per herència o donació, de 3 finques urbanes i vàries rústiques a la Seu d'Urgell, havent-ho negat al principi i manifestant a l'acte de la vista oral que l'única vivenda

que té a la Seu va destinada al seu darrer fill, en B., que és el que té amb la seva actual parella.

S'ha d'afegir així mateix que l'acusat ha estat requerit en múltiples ocasions perquè abonés la pensió alimentària de les seves filles i no consta que hagi lliurat cap suma, i menys en efectiu, a diferència del que ha asseverat a l'acte del judici, tot i dir seguidament que no ha pagat ni pot abonar res, ni fer pagaments parcials i que si no ha satisfet els aliments de les seves filles és perquè no ha pogut. El cert és que no ha lliurat res per les seves primeres filles -quan tots els fills són d'igual condició i ostenten els mateixos drets-, com es desprèn no sols del conjunt de la prova obrant en les actuacions, sinó també de les pròpies manifestacions de l'encausat al plenari i del declarat per la Sra. J. M. M., la qual ha explicat que tot i viure ambdós progenitors relativament a prop, l'acusat no compleix el regim de visites i les nenes no tenen pràcticament relació amb el pare, saludant-se només quan es troben pel carrer; que en els últims 5 anys tan sols els hi ha comprat unes sabates a cada una d'elles i que no els hi fa mai cap regal, ni per Nadal, ni per l'aniversari, puntualitzant al final l'inculpat que si no ho fa es perquè no pot. També s'ha de palesar que durant els anys d'impagament de les pensions alimentàries, l'encausat no va demanar una modificació de cap de les mesures fixades al seu dia. Això demostra un total i absolut desinterès del processat J. M. A. B. per ambdues filles fruit de la seva anterior relació de parella.

Per tot l'exposat, el Tribunal ha arribat a la plena convicció de què si l'acusat no ha pagat la pensió d'aliments de les filles N.i N. - ni de forma parcial-, no és per manca absoluta de recursos econòmics sinó per pròpia voluntat, doncs la seva pretesa precarietat econòmica no ha estat mai tan elevada com ha volgut fer-nos creure, i menys en diversos períodes de temps, en els que ha estat efectivament treballant i percebent salari, tot i fingir inclús el contrari, per la qual cosa el delicte menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments resulta plenament constituït.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat J. M. A. B. és penalment responsable en concepte d'autor de l'il·lícit penal continuat ans definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, segons el que s'ha raonat en la precedent consideració jurídica.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en l'acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART. A efectes de fixació de la pena i de conformitat amb el disposat a l'article 56 del Codi Penal, el Tribunal pren en compte el llarg període temporal d'impagament, imposant-li la pena de tres mesos d'arrest nocturn condicional qualificat al pagament regular de les pensions d'aliments que es vagin meritant, durant tot el termini de suspensió de la condemna que es fixa en quatre anys, de conformitat amb el què estableix l'article 62.3 del Codi Penal, en atenció al llarg termini d'incompliment que fa preveure un comportament de l'acusat reactiu a complir amb l'obligació d'aliments respecte de les seves filles de l'anterior relació de parella.

CONSIDERANT CINQUÈ. No hi ha lloc a exigir responsabilitat civil, doncs tot i que el responsable penalment ho és també civilment, de conformitat amb la darrera jurisprudència d'aquest Tribunal (Sentències de 21 de juny del 2018, causa núm. 6000077/2017, de 26 d'abril del 2017, causa núm. 6000066/2016, de 22 de juny del 2016, causa núm. 6000127/2015, de 25 de maig del 2016, causa núm. 6000081/2015 i de 27 d'abril del 2016, causa núm. 6000060/2015), trobant-se la responsabilitat civil executant-se en el marc de la causa civil núm. B-0282-1/2013, es fa improcedent tot pronunciament de responsabilitat civil *ex delicto* per raó de les pensions alimentàries impagades.

CONSIDERANT SISÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades, amb inclusió dels honoraris de la representació lletrada de l'acusació particular i taxes judicials, quin import s'haurà de determinar en període d'execució de sentència.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Condemnem l'acusat J. M. A. B. com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes menor continuat d'obstaculització d'execució judicial relativa al pagament de pensions d'aliments, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES (3) MESOS D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL QUALIFICAT al pagament regular de les pensions d'aliments que es vagin meritant, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

Condemnem l'acusat al pagament de les despeses processals causades, amb inclusió dels honoraris de la representació lletrada de l'acusació particular i de les taxes judicials, a determinar en període d'execució de sentència.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.